

M. T. C. Johann Heinrich Callenberg

Oliga Synomilmata Anameson Eis Duo Philus

Halae: In Typographia Orientali, MDCCXXXVII.

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1067391495>

Druck Freier Zugang

<R> Jb-3440¹⁻⁹

.10

APRILIS 1711
M. 1130

JOANNIS HELLMANNI
PROFESSORIS LOGICÆ

PROLOGUM
DE
SACRÆ SCRIPTURÆ
LECTIONE

FRIDERICUS CALLEBERGHIUS

HABER
Jo. Christoph. Quenstedt
1711

ΟΛΙΓΑ
ΣΥΝΟΜΙΛΗΜΑΤΑ
ΑΝΑΜΕΣΟΝ
ΕΙΣ
ΔΥΟ ΦΙΛΟΥΣ.

BREVE
COLLOQUIUM
INTER
DUOS AMICOS
AUTORE
M. T. C.

SEORSUM RECUDI CURAVIT
D. JO. HENR. CALLENBERGIUS.

HALAE
In Typographia Orientali
clb l3 c c xxxvii.

X 17

* * * * *

Ἰάκωβος. Παῦλος.

I. Χαῖρε ἀυθεντη.

II. Πολλά τὰ ἔζησας.

I. Πόθεν ἔρχεται ἡ ἀυθεντείασ;

II. Ἀπὸ τὴν Ἀλεβιά.

I. Δὲν ἔχεις τίποτε εἰδησιν νὰ μᾶς δῶσῃς, πῶς κυβερνᾶται ἐκεῖνος ὁ κόσμος.

II. Εἴτζι διὰ, λέγην ποικίλα, καὶ διὰ τὰ πολιτικά, καὶ διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά. Μάλισα εἶναι καὶ φήμη μεγάλη διὰ τὸν πόλεμον, ὅπῃ πράττεται μεταξύ εἰς τὸν Καίσαρον, καὶ εἰς τὴν Φραντζέζης.

I. Πισεύω ὅτι τῶρα λογιῶν τῶν λογιῶν συντυχέρονται διὰ ὅλαις ταῖς κατάσασαις τοῦ κόσμου. Ὅμως ἄς ἀφήσωμεν τὰ πολιτικά καὶ τὰ πολεμικά;

Δ

μικά;

μικὰ, διότι ἴδιον ἐδικόνμας δὲν εἶναι, νὰ διακρίνωμεν περὶ ἐκεῖνα. Ἀμὴ τὶ λέγην περὶ ἐκκλησιαστικά πράγματα;

Π. Ποικιλοτρόπως. Φιλονεικῶν μετὰ τὰ βιβλία, ὅπῃ γράφην περισσὰ διὰ τὴν μετάνοιαν, διὰ τὴν πίσιν, καὶ διὰ τὴν ἀγιοσύνην. Ἀμὴ ὀλίγοι θέλουν νὰ τὰ κάμνουν, καθὼς παντῶς εἶναι καὶ μάλις διώκουν ἐκεῖνες ὅπῃ λέγην, ὅτι ἤμπορεῖ νὰ πράττηκαλὰ ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

I. Τὶ λές εὐλογημένε, ἴσως ἔχουν καμίαν καινέριαν διδαχὴν; ἀμὴ δίχως ἀφορμὴν κανέναις διώχεται, καὶ ἔχουν ἄραγε ἐκείνην τὴν διδαχὴν, τὴν ὁποίαν οἱ πατέρεςμας ἐδίδασκαν;

Π. Ναισκε εἶναι ἡ διδαχὴ τῶν πατέρων, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀπόστολων. Ἀμὴ τῆτο νὰ συμαδέυης καλᾶ, ὅτι ὁ Χριστὸς παντῶς διώχεται ἀπὸ τὸν κόσμον, διότι ὁ κόσμος δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑποφέρει τὸν Χριστὸν, καὶ διὰ τῆτο τὸν ἐκβάλλει ἔξω.

I. Τὶ ἐδίδασκαν οἱ Ἀπόστολοι;

Π. Πῶς

Π. Πῶς νὰ σωθῶμεν μοναχᾶ διαμέσον τῆς πίστεως καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλύτρωσε καὶ μᾶς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τῆς κατάρης τοῦ νόμου, ἀπὸ τὴν σιλαβίαν τοῦ διαβόλου, καὶ τῆς σαρκώσεως. Καὶ ἀκόμα πῶς πρέπει νὰ δείχνωμεν τὴν πίσιν μας μὲ τὰ ἔργα.

I. Ἡξεύρω καλῶς, ὅτι τῆτο ἐδίδασκον οἱ Ἀπόστολοι, καὶ πιστεύω βέβαια, ὅτι θέλει ἡ πίσις τὰ ἔργα, ἀλλεωτρόπως εἶναι ἀποθαρμμένη, καθὼς λέγει ὁ Ἰακώβος. Λοιπὸν μήπως καὶ δὲν εἶναι ἄλλο τίποτες, νὰ προστίθῃν παραπάνω, πάρεξ αὐτά.

II. Κανένα. Μόνον δείχνην, τὸ τι νὰ κάμωμεν τῶρα καὶ ἡμεῖς. Δελαδὴ ὅτι ἐκείνην τὴν λύτρωσιν δὲν ἠμπωξέμεν νὰ τὴν λάβωμεν δίχως μετάνοιαν· λοιπὸν ἡ καρδία πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ, ὅταν θέλῃ νὰ λάβῃ τέτοιον χάρισμα.

I. Ποῖον χάρισμα γροικᾶ;

II. Τὸ νὰ ἐνουώμεσθε μὲ τὴν πίσιν

τὸν Χριστὸν, καθὼς ἤμεσθεν προτιήτερα
δέλοι εἰς τοῦ λόγουμας : ἔτζι πρέπει
να γινόμεσθεν δέλοι εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ
να ἐνδύωμεσθεν τὸν Χριστὸν.

I. Ἡξεύρω ὅτι ἔτζι λέγει ὁ Ἀπό-
στολος Παῦλος, ἀμὴ πῶς γίνεται τῆτο ;

II. Δίχως μεγάλην ἐπιμέλειαν τῆ-
το δὲν γίνεται. Ὅμως ἀναγκαῖον εἶναι
να ἀφήσωμεν ὅλον τὸν κόσμον, ὅλαις
ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ κόσμου, καὶ να ἔχω-
μεν μίσος εἰς τῆ λόγουμας, ἤγην, εἰς
ταῖς κακίαις, καὶ να παραδίδωμεν τοῦ
λόγουμας ὅλας καθὼς εἴμεσθεν, εἰς τὰ
χέρια τῆ Θεῶ, μὴ θέλοντες ἄλλο τί-
ποτε, παρὰ μόνον τῆτο, να κάμη ὁ
Θεὸς πατῆρ με τὸν λόγουμας καθὼς
θέλει.

I. Ἐσοχάσηκα, ὅτι τέτοια πρέπει
να κάμην οἱ Χριστιανοί ;

II. Καλῶ ὀρίζεις, ὅπῃ λέγεις διὰ
τῆς Χριστιανῆς, οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ
κάμην τέτοιας λογῆς. Ἀλλὰ πλείστοι
μοναχῶ ἔχουσι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανῆ,
καὶ θαρῆξουσιν πῶς ὅλα να εἶναι καλά.

I. Σῶνεις

I. Σώνει μόνον ἄραγε ὅταν τέτοιαις
 λογῆς παρέδωσα τοῦ λόγου εἰς τὰ
 χέρια τοῦ Θεοῦ;

II. Ἐκεῖνο εἶναι ἀρχή. Ὑστερα
 πρέπει νὰ σπευδῆς, πῶς ἤμπορῆς
 νὰ αὐξάνῃς καθ' ἡμέραν εἰς τὴν θεῖαν
 δύναμιν ἐναντίον εἰς τὰς πνευματικὰς
 ἐχθρῆσσε, καὶ νὰ νικήσῃς ἕνα κατ'
 ἄλλον, ἕως ἂν νὰ φονευθῆν ὅλα τὰ κο-
 σμικὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ νὰ
 ζήσῃς ἔτι μέσα εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ
 Χριστὸς μέσα εἰς τὴν λόγου σου, τοιοῦτο-
 τρόπως εἶσαι βέβαιος ὄχι, καὶ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς.

I. Ὅταν τότε ἄραγμα εἶναι ὁ
 Χριστιανισμὸς, ποῖος θέλει νὰ σωθῆ;

II. Ἀληθινά σου εἶπα. Διὰ τὸτο
 εἶναι μέγα ἄραγμα, καὶ ὄχι τοιο-
 τουτρόπως, καθὼς λογιᾶζεν οἱ ἄνθρω-
 ποι. Οἱ ὅποιοι θαρρῶσι πῶς θέλῃν νὰ
 σωθῆν, ὅταν διάγῃν ζωὴν κατὰ ταῖς
 σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὸν Χριστὸν
 κάμνῃν ὄχι τῶν ἀμαρτιῶν, ταύτην
 τὴν ἀναλογίαν πρέπει νὰ φυλάξωμεν,

8 Ὀλίγα συνομιλήματα κ. τ. λ.

ὅτι καθὼς ὁ Χριστὸς τοῦ λόγου πα-
ρέδωκεν ὅλον εἰς τοῦ λόγουμας· ἔτσι
πρέπει νὰ παραδίδωμεν καὶ ἡμεῖς ὅλα
ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχωμεν εἰς τὴν δαλείαντα,
καὶ νὰ γυρεύωμεν μοναχᾶ, νὰ ἀρέσκω-
μεν τῷ Θεῷ.

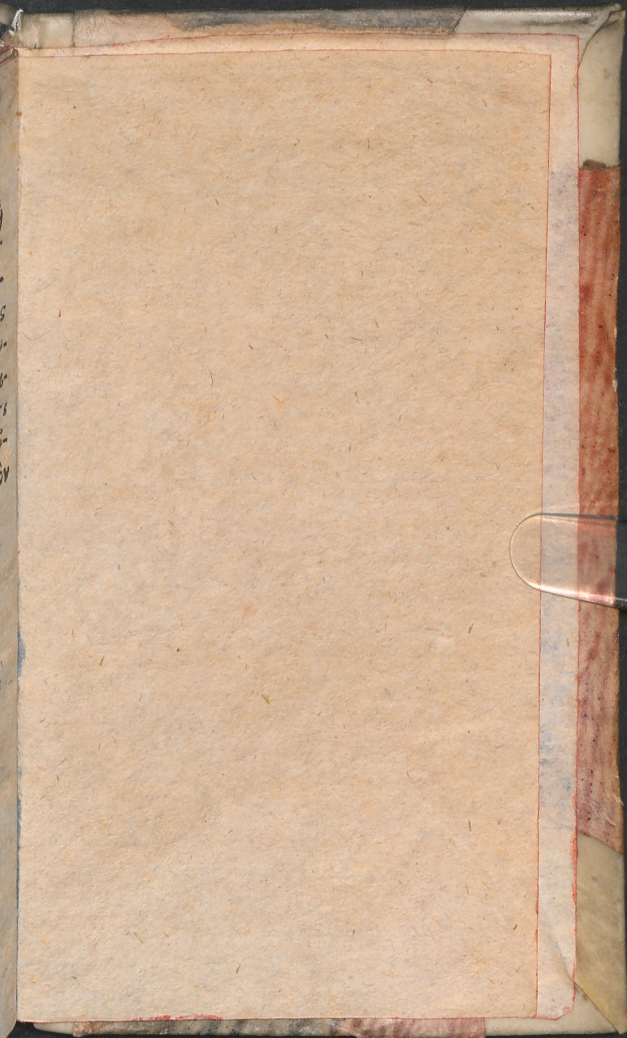
I. Καλᾶ εἶπας. Ἀς μᾶς φωτίσῃ
ὁ Θεὸς, ἵνα ἀφίνοντας ἀπὸ τῶν ὄλων
τὰ γυῖνα, καὶ νὰ μελετῶμεν ἐκεῖνα
ὅπῃ ἀρέσκην εἰς τὸν Θεόν.

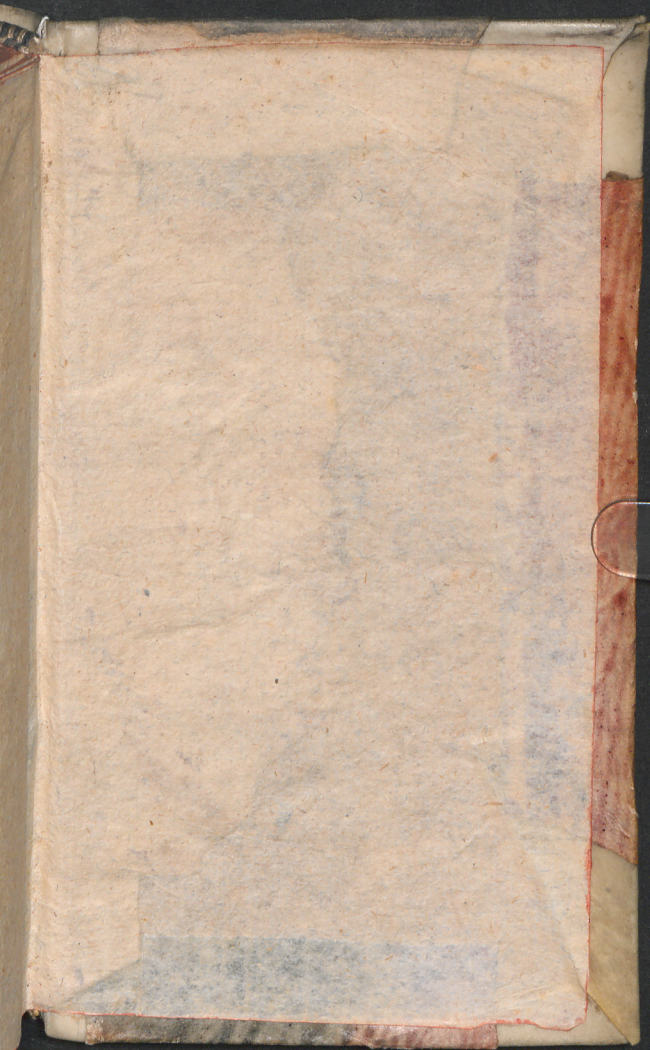
II. Ἐχε ὑγείαν.

I. Πολλὰ τὰ ἔζησας, εἰς ὁδὸν εἰ-
ρήνης.

II. Χαιρέτησον τὸν ἀδελφόνμα σὲ
παρακαλῶ.

6

30. Φοβᾶσα
σημα̃ ει

31. λεις γε
ἄνομά τ

32. καὶ θε̃
αὐθεντ
θρόνον

33. σπῆτι
ἡ βασι

34. ἄγγελ
ἔγω ὁ

35. εἰπέντ
ἔσένα,
ἐπισκ
μέλλε
θέλει

36. γενῆς

ON κεφ. α̃.

ὁ ἄγγελος μὴν
κατὶ ἡῤες χάριν

γαρωθῆ, καὶ θε̃
ἡ νῶ καλέσης τὸ

εἰ εἶσθαι μέγας
ἰὸς ὑψίσε· καὶ ὁ
λει τῶ θῶσει τὸν

πατρός τῶ
βασιλεύσει εἰς τὸ
τῶς αἰῶνας, καὶ

ἔλει ἔχει τέλος.
μ εἶπε πρὸς τὸν
εἶσθαι ἐτέτο, ὅπῃ

ζω;
ἡ ὁ ἄγγελος, καὶ
γιον θέλει ἔλθῃ εἰς
τῶ ὑψίσε θέλει σε
το καὶ ἐκείνο ὅπῃ
ἀπὸ σένα ἄγιον,
θεῶ·

ἡ Ελισάβετ ἡ συγ-
αθεν καὶ αὐτῆ ὑἱὸν
εἰς

